

শোভাযাত্ৰাত নিহতজনৰ কবিতা

এই জুইকুৰা ময়েই জ্বলানোঁ ।

জানো আই, এই জুইৰ পোহৰত
তোমাৰ ৰুগ্ন মুখত উদ্ভাসিত
হৈ উঠিব
পৃথিৱীৰ অপৰূপ ৰূপ ।

সেয়ে, জুইকুৰা ময়েই জ্বলানোঁ ।

দিনৰ পিছত দিন ৰাতিৰ শেহত
দোকমোকালিৰ কোমল বতাহেৰে

মোক নিচুকাই কি ৰং পোতা
মই নেজানো আই । নিচুৰ কমাৰে
মাথোঁ মোক নেহানিবা । তোমাৰ বাবে
আই, বহুবাৰ প্ৰিয়জনৰ বুকুৰ তেজ দিলোঁ;
এইবাৰ মোৰ মন্ত্ৰপুত শৰীৰ ।

জন্মৰ অণ পৰিশোধ কৰাৰ আনন্দত
মই যে আজি অধীৰ
সেয়ে, জুইকুৰা ময়েই ছলালোঁ ।